Ч. 210. Середа 19 вересня (2 жовтня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Закон про управильнене службових відносин ветеринарів. — Зїзд мужів довірія молодоческого сторонництва. — Цісар Вільгельм а рада міста Берлина. — З полудневої Африки).

Закон о ветеринарях, рішений на послідній сесиї ради державної, одержав цісарску санкцию і оповіщений в Wiener Ztg. Законом тим управильняють ся службові відносини ветеринарів в правительственній службі і побільшає ся значно їх етат. Так іменно будуть утворені нові посади ветеринарийних асистентів, з такими самими правами і поборами, як для концептових практикантів в політичній службі. Окружні ветеринарі переходять з XI до X ранґи а деякі навіть до IX-ої. При краєвих властях установлять ся ветеринарийні інспектори в VIII ранзі, а краєві ветеринарийні референти одержать VII ранґу з авансом до VI-ої. Яко фаховий референт в міністерстві справ внутрішних буде урядувати під назвою міністерского референта ветеринариї уквалїфікований ветеринар в ранзі звичайно VI-ій а виїмково в V-ій.

Зїзд мужів довіря молодоческого сторонництва затвердив компроміс, заключений зі Старочехами і правно-державними радикалами і заразом текст виборчої відозви. Зїзд ухвалив дальше звернути ся з відозвою до чеських рільників з завізванем, щоби лучили ся лише з молодоческим сторонництвом і держали ся здалека від сепаратистичних стремлїнь аґрарийців. Вкінци зїзд вибрав знов давну президию збору мужів довіря і виборчого комітету. Зборп мужів довіря староческого сторонництва затвердили так само заключене компромісу з Молодочехами і текст виборчої відозви. В ході дискусиї піднесло кілька бесїдників, що число мандатів, визначених Старочехам, вправдї не відповідає политичному значінию сторонництва, але заключене компромісу має велике значінє з сеї причини, що завдяки сему староческе сторонництво вступає знов на арену політичної дїяльности. Тому винно староческе сторонництво як найревнійше орґанїзувати ся, щоби відзискало давне політичне значінє.

Конфлїкт між цісарем Вільгельмом а репрезентациєю міста Берлина заостряє ся що-раз більше в наслідок звістної афери з вибором віцепрезидента Кавфмана против волі цісаря. Найсьвіжшим доказом того конфлїкту є те, що цісар не приняв на авдиєнциї президента Берлина, котрий хотів порозуміти ся в справі міского електричного трамваю, та уже два рази безуспішно просив о авдиєнцию. Берлиньска праса в найрізнїйший спосіб коментує той оборот цісарского гніву і все вкінци доходить до заключеня, що найважнійшою причиною буде тут упір ради міскої, що поновно вибрала віцепрезидентом нелюбого цісареви кандидата.

Кіченер доносить з Преториї: Відділ ґен. Гамільтона жене перед собою Бурів в напрямі північно-всхідним. Бури хоч в переважаючій силї потерпіли поражку і мали великі страти. — У відповіди на письма Шальк Бурберо з дня 5 вересня, в котрих він жадав заключеня мира, заявив льорд Кіченер, що й Англїйцї бажають мира, однако відвічальність за теперішне положене паде виключно на Бурів. — Англїйский военний уряд оголошує, що донесене деяких часописий о мнимім намірі льорда Кіченера подати ся до димісиї і о непорозумінях між ним а міністерством війни цїлком безосновні. — В Преториї оголошено вчера проклямацию, дотикаючу продажи землї і будинків тих Бурів, що доси ще борють ся з Англїйцями.

Новинки.

Львів дня 1-го жовтня 1901.

— **Ц. к. Адміністрация податків у Львові** оголосила слїдуюче оповіщене: У відношеню до оповіщеня ц. к. краєвої Дирекциї скарбу у Львові з дня 6 вересня 1901 ч. 100.917/01. о виготовленю і предкладаню властям податковим I. інстанциї виказів Б. Ц. Д. і Е. до ужитку при вимірі податку особисто-доходового на рік 1902, подає ся сим додатково до відомости II. Т. властителїв домів і льокаторів, що в виказах форм. Б. Ц. Д. належить подати мешканців взглядно членів родини, їх занятє

ДВІ СЕСТРИ.

(З француского — Написав Пер Андреи)

I.

Були дві сестри. Старша, Марта, вийшла замуж за чоловіка, котрий побивав єї й заставляв до найтяжшої роботи. Мария, ще зовсім молодою прибрала білу шату Кармелїток. Від часу до часу бачилась она з сестрою через зарешітковане вікно. Убога жінка, держучи за руку малого хлопця й оберігаючи дівчатко, розповідала їй про свої страданя.

— Марто, — казала Мария, — жертвуй свої терпіня Ісусови.

І після кождих відвідин Мария, хоч і любила сестру, чула себе ще більше щасливою в своїй келїї. Она дякувала Христови, що поберіг єї від негод сего сьвіта і приняв меже свої невісти.

Коли відтак, усьміхаючись до Роспятого, Мария схиляла головку, обливав лице Христове сумний усьміх.

Одного дня відвідала єї Марта вельми смутна. Чоловік єї вмер, і она плакала по нїм гірко.

— Сестро, — казала Кармелїтка, — що Бог чинить, чинить добре. Моли ся за свого чоловіка і не плач.

— Але-ж, ах! — відповіла Марта, — я єго любила!

Мария старалась єї потішити, але в души не розуміла, як можна любити того, хто нас робить нещасливими.

Иншим разом говорила їй Марта:

— Я слабну з кождим днем. Хто опікуватись буде моїми діточками, тогди як мене не стане?

— Марто, — одвічала їй Мария, — Бог не опустить тих, котрим дав житє.

— Ах, — зазкликала Марта, — зима тепер остра, а сусїди найшли вчера дитину мертву в снїгу.

Она не відповіла нічого, але коли вдова відійшла, Мария питала ся в себе, длячого Бог дозволяє, щоби невинні так умирали; та гнеть налякала ся, що тим ухибила Божій доброті. А все-ж таки думала про себе:

— Як би в тої дитини був батько, мати або хоч тітка, котра би єї любила, то Бог не допустив би, аби та дитина вмерла.

Усї ті думки ослабляли єї побожність, а занепокоєний сповідник остерігав єї перед злим духом.

Старша сестра вмерла. Мариї сказали, що дітий приняли милосердні сусїди та й що громада на них не забуде.

— Але хто-ж їх любити-ме? — хотіла закликати Мария, — хто їм говорити-ме про матір?

І серце в неї било ся швидко. Незвістне доси чутє будило ся в нїй, а коли подруги молились, она бачила в думцї двоє сиріт, і аж горіла з бажаня поцїлувати їх у великі оченятка.

З тої пори здалось їй, що мури монастиря, до котрого звязала ся обітом, єї пригнетають. Унивала з туги; безсонниця виглубила єї щоки, висушила руки і надавала обличю вид мертвого тїла. Єї неспокій зростав безустанно, й Мария часто попадала в маячливість, похожу на екстазу. Та заки ще могли відгадати єї неміч, она заснула тихесенько, солодко перед обличем Христа, котрий ніжно зглядав ся на неї.

Не лежала ще довго в домовинї, як єї рамен діткнула ся чиясь рука.

То Ісус похиляв ся над нею, а єго віддих овівав єї повіки.

— Мариє, встань! — казав він — і іди за мною.

— Господи! чи ми в твоїм раю?

— Ніяк. Ти ще не вибула свого часу на землї. Ходи.

— Сейчас, Господи! — шептала дівчина цїла трясучись.

Она швидко вдягла ся в чорне одінє, що лежало на степенях марів, і обоє ховзаючись по гладкій помостині, вийшли з монастиря, не збудивши навіть сестри воротарки, котра спала згорнувши руки й марила про золоті ключі раю.

Они ступали тихими улицями, поки опинились за містом. Падав снїг і засипував легкі слїди їх кроків. Они ішли дуже скоро, як ідуть мерцї, через ріки, гори й рівнини. Наконець дійшли до великого города і зупинились перед убогим домом.

— Іди на гору, — казав Христос. — Найдеш там повідчинювані двері і увійдеш ними в

і місце замешканя після стану з днем 5 падолиста 1901 і викази ті предложити ц. к. Адміністрациї податків найдальше до 15 падолиста 1901. — Виказ Б. має бути виповнений через властителя дому винайменого, виказ Ц. через чиншівників, а виказ Д. через властителів домів винайменних. — Ті самі викази довжні виготовити властителі готелів і домів заїздних що до тих осіб, котрі довше як 3 місяці без перерви мешкають. — Викази Е. взглядно Е/1 і Е/2 мають виготовити службодавці що до осіб побираючих платні службові або взагалі які небудь винагородженя що до одної особи квоту 1200 К. річно переносячі. — Викази Е/1 призначені суть для службодавців, котрі виплачують побори службові тілько одній особі, а викази Е 2 для службодавців, виплачуючих побори більше особам. — Сталі і змінні побори, як також високість або вартість винагородженя належить подати з часу від 1. січня до 31 грудня 1901. — В який спосіб мають бути повисші викази виповнені, вказують докладно написи поодиноких рубрик, взглядно обяснення, заміщені на 1. стороні відносних друків. — Бляньети повисших виказів видає протокол подавчий ц. к. Адміністрациї податків у Львові за зголошенем ся інтересованих безплатно.

— З перемискої епархії. З речинцем убігательства до 10-ого падолиста с. р. виставлені на конкурс парохиї: Ветлина, Горянка, Криве ad Тісна, Лопінка, Мхава, Рябе дек. балигородского, Глумча, Долини, Шумяч, Ролів, Ростайне, Любеля, Дністрик дубовий, Липе, Устріки горішні, Береги гірні, Дубрівка, Хлїплї, Близянка, Чорноріки, Ступниця, Баличі, Крупець, Степятин, Свидник, Биличі, Махнов, Панова, Наконечне, Пулави, Яворник, Туринько, Ясел, Хміль. — В пропозицию на Лімну, дек. жукотиньского, приняті оо.: Макс. Калинич, Леонид Шемеляк, Петро Княжиньский, Савин Кмицкевич, Ів. Лисикевич, Волод. Гойдиш. Конст. Вандзиляк; — на Хоробрів, декваряжского, оо.: Конст. Миколаєвич, Ем. Трепиневский, Ів. Ціцькевич, Лев Пабак, Ів. Валюх. — Новопоставлені пресвитери одержали сотрудництва: Ром. Кокотайло в Мижинци, Петро Савицкий в БеньковійВишни, Мих. Осідач в Арламівскій Воли, Ів. Шевчик в Липі, Анд. Пшеюрский в Боляновичах, Филарет Яминьский в Бацовичах, Ів. Ганасевич в Волоци, Зах Лехицкий (управляюче) в Порохнику, Єв. Конистяньский в Далявії. — Презенти одержали оо.: Петро Перчиньский на Байгаревичі і Волод. Угриско на Скваряву нову. — Канонїчну інституцию одержали оо. Вас. Романовский на Угнів, Мирон Черняньский на Броницю — Завідательства одержали оо.: Вол. Гойдиш в Любели. Мих. Тагомир в Лужку дільнім. — Сотрудництва одержали оо. Мих. Гробельский в Самборі і Юл. Легуцкий в Блажові.

— Нові почтові уряди будуть отворені з днем 1-го жовтня с. р. в Манастири коло Канчуги, переворского повіта і в Порогах коло Солотвини богородчаньского повіта.

— Виділ товариства сьв. Ап. Павла уряджує духовні реколекциї для духовеньства в днях 8, 9, 10 і 11 н. ст. жовтня с. р. в духовнім семинари у Львові. Перша наука реколекцийна відбуде ся дня 7-го н. ст. жовтня у вечер. Хто хоче взяти участь в тих реколекциях, має зголосити ся до виділу товариства у Львові, ул. Коперника ч. 36 найдальше до 4-го н. ст. жовтня с. р. Копти удержаня на цїлий час 10 корон.

— Населенє Черновець після сегорічного спису числить 67.600 душ, в чім 250 чужинців, а 2965 вояків. Мешканців мужеского пола єсть 34.285, а жіночого 33.329. Після віроісповіданя Чернівцї місто жидівске, бо числить жидів 21.600, римо-католиків 18.700, православних 15.600, уніятів 7.850, протестантів 3.550, вірмено-католиків 250, православних Вірменів 35, старокатоликів 6. Після народности Чернівцї єсть жидівско-нїмецке місто, бо в нїм жиє: Нїмців 34.450, Русинів 13.000, Волохів 9.400, Поляків 8.600, Словаків 250. Читати і писати вміє 37.800 душ, лиш читати 760, а нї читати нї писати 28.500. В порівнаню зі списом населеня з р. 1890, прибуло в Чернівцях найбільше Нїмців і Русинів, бо по 30%, жидів 22%, а Поляків 12%. Загальне число мешканців зросло о 24%.

— Вісти з Буковини. В склад комісиї іспитової для шкіл народних і виділових в Чернівцях входять на дальший трилїтний період: інспектор шкіл Тумлїрж яко предсїдатель, а яко члени професори Галицкий, Люца, Вота, Білинкевич, Попович, Шпойнаровский, Семенович і Скобельский і учителї: Шкурган, Ґрілїч, Кужеля, Цопа і Жанковский — При дирекциї скарбу іменовані практикантами бар. І. Петріно і Лев Семака. — Нову римо-кат. парохію засновано в Молодиї а парохом іменований кс. Шів. — Черновецка рада міска ухвалила приступити до значних а заразом і коштовних інвестиций. Именно мали би побудувати купелевий басен на Пруті, вимостити ринок і деякі улиці, розширити різницю, управильнити площу на торговици та побудувати школу на передмістю Роші, а на все те треба би около 757.400 корон.

— Важне для катихитів. Вже вийшов з друку „Практичний провідник“ о. Е. Гузара, як має ся учити релїгії в І. клясі взглядно на 1 і 2 степени науки в народних школах. Всї, що учать релїгії, повинні купити собі тую книжку, котра продає ся по 1 корові в книгарнї Шевченка і Ставропигійскій а з пересилкою о 10 сотиків дорожше.

— Наука руского язика і письменьства для дівчат, що ходять до не-руских шкіл, відбуває ся що суботи від 3-ої години пополудни в домі при Стрілецкій площі ч. 6 в партері в школі виділовій ім. Т. Шевченка. Виділ „Руского товариства педагогічного“ звертає ся з уклінною просьбою до патріотичних родителів і опікунів, щоби заохотили свої дїти ходити на сю науку, котрої хосенність повинна бути ясною кождому тямущому Русинови. Ся наука відбуває ся в трех курсах. На найвисшім курсї учить Вп. професор рускої гімназиї др. Іван Копач.

— Движима азбука, — се прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня. Видав п. Григорий Блїй, емеритований управитель 6-кл. народ. школи у Львові. Комплет обнимає 76 букв. писаних на картонї, враз із пуделком до переховання і відповідною інструкциєю та з прикладом до уставленя букв. Цїна **8** корон; для учителів народних і книгарень 20% рабату. Замовляти можна в канцелярии Товариства „Просьвіта“ і в книгарни Ставропигійскій (улиця Руска, ч. 3) у Львові. „Движима азбука“ повинна безусловно находитись в кождій народній школї.

— З ґімнаст. товариства „Сокіл“ у Львові пишуть нам: Ферії в „Соколї“ скінчили ся. Вправи членів розпочинають ся дня 1-го жовтня в днях як давнїйше, т. є. ві вторник, четвер і суботу від 7—8 год. вечером. Наука боробництва відбуває ся в тих самих днях, що вправи, від год. ½7—7. О год. 8-ій відбувають ся вправи довільні. Вправи учеників розпочали ся вже дня 15-го вересня, записувати ся ще можна до дня 15-го жовтня. Вписи так членів як і учеників відбувають ся щоденно від години 7—8 вечером в „Соколї“ ул. Підвале ч. 7.

— На кару смерти засудив стрийский суд паробка Кирила Тулака з Опірця коло Скольного за те, що застрілив селянку Калагурову, з котрою

середину. Але не кажи нікому, що я вчинив для тебе.

Она обернула ся, але єї божеский провідник зник після того сейчас. Та она виповнила приказ Христів, а коли ввійшла в сьвітлицю, до котрої двері були відчинені, побачила там дві постели. На шелест єї кроків прокинулись дїти, а дївчатко скрикнуло:

— Ади матуся вертає ся!

Мария впала на колїна і зайшла ся голосним риданєм.

II.

І почалось для неї нове житє. Був то прокид душі, що вийшла з чистилища. Она перейшла країну смерти як дитя, що блудом біжить з вечера по при кладовище, здушуючи на устах пісоньку. Їй казали колись: „Ти умерла для сьвіта. Памятай на свою душу, а заслужиш собі спасенє“. А сегодня велїв їй Христос погодити ся з житєм, дбати не лише про себе, але про житє двох дїтей. З кождим днем звужав ся довкола неї необхідний круг одвічальности і обовязку. Поволи розплились і поблїдли в серци Марії згадки про монастир та гріб, а лишилось одно враженє події, котру чоловік затямив перед почином нового житя й котрої краски в памяти не затирають ся.

Она вишивала від ранку до ночи, щоби виживити сімю, і єї почини були повні доброї надії. „Ходи бавитись!“ кричали дїти. І она бавилась із ними, наче сама була малою дитиною. Доси она звичайно цїлувала камінь або слоновину в каплици, а тепер чула незвичайний жар у серци, коли єї уста прихилялись до дитячого теплого чоленька. Єї руки не могли насититись сьвіжостию їх підборідків і оксамитом їхних повік. Але в єї души зістало ся щось із черничої вдачі, а ясний блеск єї очей був похожий на усьміх, окритий заслоною. Она обожала квітки, що росли на свободі. Поривала ся співом пташків, що співали на свободі. Сьвіт був для неї понадою ніжних несподіванок, а Фавст вагував ся так довго перед єї дверми, що навіть не посьмів переступити через їх поріг. Сирітки росли і швидко вже могли зарабляти самі на житє. Мария мала вже трийцять без мала лїт, а ще нїколи не була така красна. З черничого житя зосталась їй лише скромна старанність у строях і туга за споминами таємного, тихого житя. Але все дихало довкола неї повнотою житя, якась ніжна заря осьявала єї лиця, лоно хвилювалось а над повними бедрами здвигало ся єї погруде наче понадна амфора. Але — щастє втікало від неї, і хоч обвівало запахом єї душу, всеж таки єї не наповнило. Єї сестрінки почали оминати рідну стріху. Необхідна конечність працї вигаляла їх і побільшала години єї самоти, їх поцїлуї щораз рідші не латякали їй уже на недостачу материньства.

— Як би сї дїти були мої, — казала она про себе, — я не була би для них певно більше ласкава, а всеж любила-б їх инакше.

І поки те „инакше“ смутило єї, вже туга нової склонности почала займати ся в єї серци, як на провесні фіялки, котрі ждуть аби могли посходити, поки не зслизне сніг із землї.

Она любила. Любила спершу потайно, укриваючи чутє в серци й не маючи надії на любов. Колиж те чутє вилонилось із глубини душі на сьвітло дневне, то бояла ся, що не найде взаїмности й через те страждала. Але те страждане було солодке й окрасило чаром єї лиця. Добряга мущина, на котрого она поглянула, звернув свій зір на спаленїлу дївчину. Одного вечера злучились їх руки й губи їх стрітились.

— Хочеш бути моєю дружиною?

— Ах, так!

І уронила перші сльози любови, немов росу свого щастя.

Тої ночи дїткнулась чиясь рука єї рамен. Не розплющуючи очий она пізнала, що Ісус, і почала дрожати

— Сестро, — говорить Ісус, — задача твоя сповнена. Час, котрий дала тобі це смерть пережити, минув і я прихожу по тебе.

— Господи, Ісусе! дозволь менї жити! Мої дїти ще такі молоді, маю-ж їх покинути?

— Мусиш, моя доню.

— О! Господи Ісусе, сестрінка моя виходить за муж, а я рада бути на єї весїлю.

Христос похитав головою.

— А щож із твоїм весїлєм, моя доню, ти про него не говориш?

— Ах, Господи! колиб Ти бачив, який він добрий, а як Тебе любить!

— Так ти забула, що належиш до мене одного на віки?

А голос, яким він вимовив ті слова, був такий строгий, що Мария вважала себе пропащою. Она встала, зібрала ся й обоє, як перше, пішли таємною дорогою серед понурої ночи.

* * *

Досьвіта почули Кармелїтки під каплицею довге риданє і лоскіт помостини, котра запала ся. Они нажахались і пішли молити ся за легкій упокой души...

мав любовні зносини. Він засів на ню під лісом, а коли она надійшла, стрілив і влучив єї в руку. По другім стрілї она почала утікати, та він дігнав єї і бив кольбою по голові. На гук стріліь збіглось богато людий. Тукило закричав: „Утїкайте, бо буду стріляти!“ Люди розбіглись, тогди він стрілив ще раз до Калагурової і положив єї трупом.

— **Страченє злочинця.** Дня 26-го вересня страчено в Коломиї на подвірю тамошного суду Михайла Надурака з Назірної, котрий убив Кошля Зігельвакса із Залуча. Засуджений на смерть просив ще, щоби спроваджено до него сьвященика з рідного села і сповідав ся перед ним довго. Майже цїлу ніч перед смертию не спав і плакав. Коли помічники ката вивели его на подвіре, де була виставлена шибениця, попращав ся ще з своїм 11-лїтним сином, котрого привели до него і з тещею, а за хвильку опісля лїкарі сконстатували смерть засудженого.

— **Мишача язва.** В кількох сторонах Росиї іменно же на Кавказї, Сибіри і в томскій ґубернії появило ся таке множество миший на полях, що люди просто не можуть дати собі з ними ради. На Кавказі в Єлисаветпольскій ґубернії показало ся найбільше миший і они перерили тут всї поля та понищили всї засіви. В розкопаних мишачих норах знайдено купи зерна по цїв до півтора фунта ваги. Замітне й то, що миши знищивши поля на долах, коли вже нема що їсти, виносять ся в гори. В томскій ґубернії спостережено, що польні миши за дня сидять в норах а лиш в ночи вилазять на жир і тогди нищать все та й не боять ся людий. Губленє миший затроєним зерном не богато помагає.

— **Розправа судова** против Саломона Мармароша в Коломиї відбуде ся перед тамошним судом дня 7. с. м. Коломийский купець Ґершон Бехер пішов був до Мармароша упімнути ся о якісь гроші, а що Мармарош мимо того, що єсть великим богачем, єсть дуже скупий, то межи Бехером а Мармарошем прийшло до суперечки, підчас котрої Мармарош вхопив Бехера і викинув єго через вікно першого поверха. Бехера тяжко покалїченого відставлено до шпиталю, а злочин сей буде тепер предметом розправи.

— **Дефравдация на зелїзниці.** Декотрі ґазети подали були звістку, що в Підволочисках на стациї зелїзничій викрито велику дефравдацию, котрої допустили ся банмайстер від зелїзниці Концевич в спілцї з інжинером Ольшаньским в той спосіб, що фальшували спис платнї робітників, а побирані гроші задержували для себе. Дефравдация та має виносити около 200.000 К. а спроневірник Концевич мав нїби то з тих грошиї зложити в касї ощадности на зелїзници 40.000 К. Отже дирекция зелїзниць державних подає до відомости, що на двірци в Підволочисках викрито дїйстно дефравдацию, але шкода не перевисшає суми 10.000 К., а що до Концевича, то той має в касї ощадности ледви кілька тисячів корон.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 1 жовтня. Є. В. Цїсар санкционував ухвалений галицким соймом закон о реґуляциї рік.

Берно 1 жовтня. Звідси і з округа вислано значні відділи войск до північної Угорщини з нагоди виборів, які розпочинають ся завтра.

Барцельона 1 жовтня. Вчера прийшло тут до анархістичних розрухів. При борбі з жандармериєю кількох жандармів одержали рани.

Берлин 1 жовтня. Цар приймив в Скерневицях депутацию польскої шляхти. В часї розмови мав цар дуже похвалити цїсаря Вільгельма II за єго виступ в пограничнім місточку Виштитен.

Поля 1 жовтня. Нинї рано прибуде сюди австро-угорска ескадра з Хіни. На повитанє єї прибув адмірал Шпаун і ґен. Суковати. Шпаун роздасть цїсарскі відзначеня.

Видання
Руского педаґоґічного Товариства.

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Гете-Франко: Лис Микита (друге цїлком змінене виданє) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші зьвірята 80 с. *Дїточі вигадки ч. I. 60 с. *Дїточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дїтий 80 с. *Мала менажерия 70 сот. *Велика менажерия 80 с. *Нашим дїтям ч. I. 80 с. Нашим дїтям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Брянчанїнова 30 с. *Байки братів Ґмірів 50 с.

Видання без образків.

***Читанка** ч. I., II., III., IV. оправні по 40, без оправи по 20 с. ***Китиця желань** 2, розширене виданє 40 с. ***Ів. Франко:** Абу Каземові Капцї 40 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дїтий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 4 К. **Дзвінок** з р. 1892—1900 по 6 К. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Леоніда Глібова:** Байки 10 с. ***Днїпрової Чайки:** Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с.; Коза дереза 1 К. 60 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 1 К. 20 с. **Гордієнко:** Картаґинцї і Римляни 40 с. ***Юлій Верне:** Подорож довкола землї 1. Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. **Барановский:** Приписи до іспитів 40 сотиків. ***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. А. Кельнер:** Коротка історія педаґоґії 1 К. 20 с. ***Василь В-р** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. **Василь:** Подорож Ґулївера до краю Лїліпутів 50 с., опр. 64 с. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дїтям 50 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. **Др. Мандибур:** Олїмпія 70 с. **Сальо:** Непос, учебник для III кляси ґімназ 1 К. 30 с. ***А. К.:** Робінзон неілюстрований 20 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 К. **Др. Мих. Пачовский:** Замітка до науки руської мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненями, I. ч. 64 с. ***Тарас Шевченко:** Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дїтий 40 с. ***Ів. Спілка:** На чужинї 40 с., опр. 54 с. **А. Глодзїньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Мих. Коцюбиньский:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Олекса Катренко:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дїтий 40 с., опр. 60 с. **Стефан Пятка:** На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. **Оповіданя** для дїтий 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії України-Руси 40 с. **А. Кримский:** Переклади 40 с., опр. 44 с. **А. Пушкін:** Байки 30 с. **D. N. Мамина-Сибіряка:** Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. **Марта Борецка:** істор. оповід. 64 с., опр. 84 с. **Марко Вовчук:** оповіданя 1. часть 30 с.; опр. 44 с. **Поеми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. **Гр. А. Толстой:** Казки 40 с., опр. 54 с. Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности, а „Огород шкільний“, поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого, ч. 26. і в книгарни Ставропіґії.

Рух поїздів зелїзничих
важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ.	
відходять		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підвамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольгого, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підвамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольгого лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{15}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача. Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підвамча
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підвамча

До Львова

посп.	особ.	
приходить		
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підвамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Скольгого, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підвамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підвамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Скольгого, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підвамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і сьвята
	7·36	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{8}$ до $^{10}/_{9}$
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)